

Posudek oponenta práce

LÖBLOVÁ, Klára. *Přístupy k prevenci a zvládnutí pracovního stresu v organizacích v České republice a v severských státech*. Praha, 2016, 127 s., 14 s. příloh. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce: PhDr. Renata Kocianová, Ph.D.

1. Obsah a struktura práce

Téma předložené práce vykazuje několik specifických rysů. Je aktuální, společensky významné, zatím málo zpracovávané (platí zejména v českém prostředí). Dále jej můžeme slovy autorky práce označit za komplikované a citlivé.

Rozsah práce je nadprůměrný. Práce je laděna převážně faktograficky, většina jejího rozsahu je zaměřena popisně. Text nabízí velké množství informací, ukazuje na všechny důležité aspekty prevence pracovního stresu a jejích souvislostí. Je z něj patrný autorčin dlouhodobý zájem o řešenou oblast. Čerpá ze značného množství kvalitních zdrojů nejrůznější povahy (odborné studie, politické dokumenty, srovnávací výzkumy mezinárodních organizací aj.).

2. Odborná úroveň

Formuluji několik poznámek, které se zaměřují spíše na rozvržení textu a některých důrazů v něm sledovaných. Je zřejmé, že každá komparace musí vycházet z dostatečného množství relevantních, aktuálních a srovnatelných dat. Zde není práci co vytknout. Rád bych ale připojil komentář k tomu, jak by téma mohlo být uchopeno v určitém ohledu přehledněji.

Uvítal bych podrobnější zařazení sledovaného tématu do širších sociálně politických souvislostí, a to od úrovně organizací po úroveň států. Dále pocítuji „deficit“ v tom, že se autorka soustředí převážně na popis jednotlivých států, přičemž není příliš rozvinuto téma příbuzností a rozdílů mezi jednotlivými severskými zeměmi. Jistou rezervu spatřuji také v možnosti interpretovat zjištěné informace v průběhu celého textu 2. kapitoly. Přehlednosti (ve smyslu zvýraznění toho nejdůležitějšího) výkladu k jednotlivým zemím, který směřuje ke komparaci, by prospěla třeba i vizuálně jasnější strukturace podle jednotlivých subtémat. Ta se v popisech objevují v poněkud skryté podobě, čtenář je „nucen“ je v průběhu čtení postupně identifikovat sám a potvrzovat si, že se s nimi setká i v následujících portrétech států. Jinými slovy, zmiňovaná strukturace by mohla být explicitnější, což by pomohlo vyzdvihnout ty nejdůležitější skutečnosti. Uvítal bych rovněž podrobnější komentář k tomu,

proč je v 5. kapitola provedeno srovnání právě na základě vybraných kritérií (vycházejí z literatury k tématu nebo je autorka identifikovala a sestavila do uvedeného pořadí sama?).

3. Práce s literaturou

Velmi oceňuji mimořádný rozsah použitých pramenů. Vedle nejrůznějších národních pramenů jsou využity i zdroje z mezinárodního prostředí. Využita je jak společenskovední literatura, tak výzkumy a expertízy politických organizací. To umožňuje sledovat jednak vědecký výzkum a konceptualizaci problému, jednak jeho politické zpracování a iniciativy odehrávající se na poli praxe. Způsob práce s literaturou je naprosto korektní. Objevují se jen nepatrná odchylení od očekávaného standardu (vzácné odkazování bez uvedení čísla strany, nadbytečné uvádění znaku „c“ – copyright – u datace některých zdrojů). Na několika málo místech bych uvítal častější odkazování na použité zdroje (např. s. 56).

4. Grafické zpracování

Grafické zpracování je zcela uspokojivé. Občasné překlapy nepřekračují přijatelnou míru, totéž platí o nedostatcích v interpunkci. Čtenářsky nevstřícné jsou celé strany nerozdělené do odstavců (s. 57, 105).

5. Jazyková úroveň

Jazyk práce je kulturní, celkově má velmi kvalitní úroveň.

6. Podněty k rozpravě

K vybraným poznámkám z bodu 2 tohoto posudku připojuji otázku, zda a popř. do jaké míry přispívá proces evropeizace (mezinárodní výzkumy, různé normy, výměny zkušeností a další formy spolupráce) ke konvergenci sledovaných národních přístupů.

7. Závěrečné zhodnocení práce

Práci hodnotím jako velmi zdařilou, svého druhu průkopnickou. Vzhledem k uvedeným drobným výtkám ji doporučuji k obhajobě s návrhem hodnocení velmi dobře.